

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 4235

Doknr.
601788

Dato
05-09-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 8. august 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 553 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbo (DD).

Spørgsmål nr. 553:

"Vil ministeren redegøre for, om ministeren mener, at det alene er grund nok til at skille to søskende ad, der er anbragt samme sted, at den ene har fået en diagnose, som plejefamilien ikke er godkendt til at kunne håndtere, eller om dette først bør søges løst ved at støtte og hjælpe plejefamilien med at opnå de rette kompetencer?"

Svar:

Når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet, skal kommunen vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Det kan enten være på en institution eller i en plejefamilie afhængig af en konkret vurdering af behovet hos det enkelte barn. Hvis der er flere søskende i en søskendeflok, der skal anbringes uden for hjemmet, skal kommunen så vidt muligt vælge det samme anbringelsessted, hvis det er i overensstemmelse med det enkelte barns tarv. Jeg kan i den forbindelse henvise til mit samtidige svar på SOU alm. del spørgsmål 552.

Jeg kan oplyse, at der efter servicelovens regler findes forskellige typer af plejefamilier, som kan varetage forskellige typer af plejeopgaver:

- 1) Netværksplejefamilier, som på baggrund af en relation til barnet er godkendt af den anbringende kommune som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung.
- 2) Almene plejefamilier, der er godkendt af socialtilsynet til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med lette til moderate støttebehov.
- 3) Forstærkede plejefamilier, der er godkendt af socialtilsynet til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med moderate til svære støttebehov.
- 4) Specialiserede plejefamilier, der er godkendt af socialtilsynet til at varetage omsorgen og sikre udvikling og trivsel for børn og unge med svære støttebehov.

Der er således forskel på den opgave, de forskellige plejefamilietyper kan varetage, så de matcher bredden i de behov, som børn og unge i plejefamilier har. Samtidig understøtter plejefamilietyperne, at de vilkår, som den

anbringende kommune fastsætter for plejefamilien, og den støtte, som plejefamilien får under anbringelsen, er differentieret og tilpasset den konkrete opgave, som plejefamilien skal løse.

Almene, forstærkede og specialiserede plejefamilier skal være godkendt af socialtilsynet, for at kommunalbestyrelserne må anbringe børn og unge i plejefamilierne. Socialtilsynet følger som led i godkendelsesforløbet et fast koncept og foretager en grundig undersøgelse af plejefamilien for at kunne vurdere, om den opfylder betingelserne for godkendelse, og at plejefamilien vil kunne levere den fornødne kvalitet i indsatsen. Kvaliteten i den ansøgende plejefamilie vurderes ud fra den centralt fastsatte kvalitetsmodel.

Den enkelte plejefamilies godkendelse hviler således på dens egnethed til at kunne varetage omsorgen for et antal børn og/eller unge med let, moderat eller svært støttebehov. En kommunalbestyrelse kan derfor ikke anbringe et barn eller en ung med svære støttebehov i en almen plejefamilie. En specialiseret plejefamilie kan derimod godt modtage et barn eller en ung i pleje med moderat støttebehov, selvom familien er godkendt til at modtage børn og unge med svære støttebehov. Hvis kommunalbestyrelsen ønsker at anbringe et barn eller en ung i en plejefamilie med sværere behov, end plejefamilien er godkendt til at kunne varetage, vil det derfor kræve, at plejefamilien bl.a. opkvalificeres, og at socialtilsynet kan godkende plejefamilien til en anden plejefamilietype, som kan varetage omsorgen for børn og unge med sværere støttebehov.

I tilfælde, hvor der sker en udvikling i støttebehovet for et barn eller en ung, der er anbragt i en plejefamilie, vil kommunalbestyrelsen nødvendigvis skulle tage stilling til, om plejefamilien fortsat kan imødekomme barnets behov. Af hensyn til at sikre kontinuitet i barnets opvækst vil kommunalbestyrelsen i den forbindelse skulle overveje, om der skal iværksættes supplerende støtte til barnet, og om det kan medvirke til, at det ikke er nødvendigt at flytte barnet.

Hvis plejefamilien ikke er godkendt til at kunne varetage barnets eller den unges behov, vil det endvidere være nødvendigt at tage stilling til behovet og muligheden for eventuelt at opkvalificere den pågældende plejefamilie samt behov for ændring af eller dispensation fra den givne godkendelse. Det vil bl.a. være en forudsætning, at plejefamilien selv er indstillet på dette. I alle tilfælde vil kommunalbestyrelsen skulle tage hensyn til det enkelte barns tarv.

Hvis der er tale om en situation, hvor flere søskende er anbragt i den samme plejefamilie, vil kommunen også skulle tage hensyn til børnenes behov for at bevare relationen til deres søskende. Kommunen vil i alle tilfælde skulle foretage en vurdering af det enkelte barns behov, jf. mit samtidige svar på SOU alm. del spørgsmål 552.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:
Bilag 1. SOU alm. del – svar på spm. 552.